

2 Het pinksterverhaal

Het verhaal voor de
kinderen
Theo Kersten

Ergens in de stad Jeruzalem staat een groot huis. Het is er erg stil. Je zou zeggen dat daar niemand woont.

Buiten op straat is het druk. De mensen in Jeruzalem vieren een groot feest. Het is Pinksteren. Overal vandaan zijn de mensen gekomen om God te danken voor de vruchten van het land. De mensen zijn gekomen uit het noorden en het zuiden, uit het oosten en het westen. Ze spreken niet allemaal dezelfde taal. Soms verstaan ze elkaar niet eens. Je hoort vreemde woorden en zinnen die je nog nooit gehoord hebt. Maar in dat grote huis aan het plein blijft het stil. Binnen zitten de vrienden van Jezus bij elkaar. Jezus? Wie had er nou nog nooit over Jezus gehoord? Veel mensen in de stad hielden van hem. Maar enkele weken geleden hebben de soldaten hem aan het kruis gehangen. En Jezus is toen doodgegaan.

Nu zijn de vrienden van Jezus bang dat de soldaten hen ook zullen grijpen. Ze zijn in het huis van Jezus' moeder. Maar ze hebben de ramen en de deuren uit angst goed op slot gemaakt. Daar zitten ze nu. Niemand van hen durft iets te doen. De deuren blijven dicht. De ramen blijven gesloten. Maar toch verandert er op die pinksterdag iets in dat huis. Opeens begint er zomaar in dat huis een flinke wind te waaien. De vrienden schrikken op. Waar komt die wind toch ineens vandaan? De wind wordt sterker en sterker. De wind jaagt de vrienden van hun stoelen. Ineens is er leven in dat huis. De vrienden voelen zich onrustig en opgejaagd. Ze beginnen allemaal door elkaar heen te praten. Petrus roept: "Vrienden, we moeten hier niet langer blijven. Laten we toch niet zo bang zijn. Kom, ga mee naar buiten!" Er zijn er die beginnen te lachen en zeggen: "Tja, we zijn echte bangeriken. Kom, wat kan het ons schelen! We gaan naar buiten, naar de mensen op straat. Het is Pinksteren." Dan gaan de ramen van het huis wijd open. En ze beginnen naar buiten te roepen: "Vandaag willen we over Jezus praten. Weten jullie nog wat hij allemaal voor de mensen gedaan heeft?" De mensen op het plein blijven stilstaan. Sommigen zeggen: "Zijn dat die bange vrienden van Jezus? Wat is er met hen gebeurd?" Maar anderen halen hun schouders op en zeggen: "Die lui hebben te veel gedronken, anders zouden ze niet zo vrolijk zijn!" Even later staan Petrus en de andere vrienden midden op het plein. Veel mensen gaan om hen heen staan. Petrus staat op een steen en praat met de mensen. Hij zegt: "Nee hoor, we zijn niet dronken. We zijn wakker geschud door een wind. Die heeft ons naar buiten gedreven. Vandaag willen we met jullie over Jezus praten." Ook de mensen die een vreemde taal spreken, blijven staan. Ze zeggen: "Wat vreemd, we kunnen die Petrus heel goed verstaan!" Een vrouw roept: "Hé Petrus, wat kunnen wij doen?" Petrus vraagt haar: "Heb jij meegemaakt wat Jezus allemaal deed voor de mensen?" De vrouw zegt: "Ja, ik was er bij. Ik ben met Jezus van stad naar dorp gegaan." Petrus is even stil en neemt dan wat water. Hij laat het over het hoofd van de vrouw lopen en zegt: "Ik doop jou, vanaf vandaag hoor je voorgoed bij Jezus." Op die dag zijn er wel duizend mensen gedoopt. En het huis op het grote plein is voortaan opengebleven voor iedereen.

Uit: Theo Kersten, *Schooltijd vieren. Handboek voor vieren op de basisschool*, uitg. Damon, 1998, p.220-221

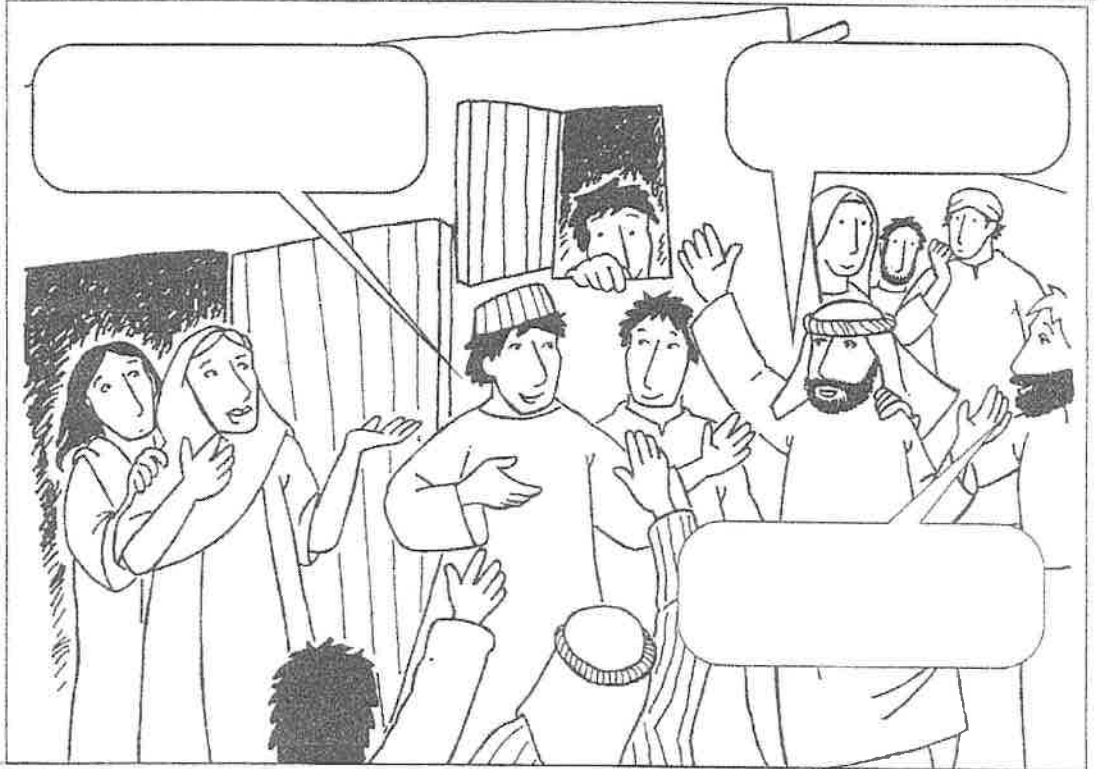
Pinksteren, een open huis

*Een gesloten huis met de vrienden van Jezus.
Zij voelen zich bang, ze kijken bezorgd.*

Pinksteren; een open huis.
De ramen en deuren zijn open en de vrienden
van Jezus zijn buiten, zij praten met de
mensen en zijn vrolijk.

Wat zeggen de vrienden van Jezus? Vul de tekstballonnen in.